

Riccardo Alberelli

Frank Dujardin

Sandra van Maanen

Judith Schut

Trudy van der Toorn

Rion Verberne

Gedichten

Obese mezen

op reis geschreven

vliegen

in Nederland, Frankrijk

af en aan

Viëtnam en Engeland

'Obese mezen vliegen af en aan'
is de 24-ste uitgave van de poëziëclub.

Oplage: 80 exemplaren

Illustraties:

De Ansichtkaarten die wij elkaar stuurden, vormen het illustratiemateriaal van de bundel. Enkele illustraties verdienen een toelichting:

- p. 6-7 Appelboom, Edvard Munch
p. 8 Ceci n'est pas une pomme, Magritte

De leden van de poëziëclub waren in 2018 in Nederland, Frankrijk, Vietnam en Engeland. Zij stuurden elkaar hun vakantiepoëzie, genoteerd op Ansichtkaarten. Deze bundel is de weergave daarvan.

Utrecht, januari 2019

Eerder verschenen:

- 'Wat zou ik hier dichten' (1994)
'Ik kom nooit meer thuis' (Poëzieposter / 1996)
'Een land ontworpen in een dronken bui' (1999)
'Geen mus gezien deze zomer' (2000)
'Even van god los' (2001)
'Messen in alle maten' (2002)
'Deze taal danst door je heen' (2003)
'Aarde, Water, Lucht, Vuur - De poëziëclub in haar elementen' (2005)
'In dit dwaze decor' (2005)
'Zorgen kleuren zonnige dagen grijs' (2006)
'Ik zoek schaduw tot de nacht' (2007)
'Dit gedicht gaat droge ogen gooien' (2008)
'Wij hebben van alles genoeg' (2009)
'Het mooie van ingewanden' (2010)
'Recent verworven overgewicht' (2011)
'De poëziëclub en haar materialen' (2011)
'Naarstig op zoek naar vakantiegevoel' (2012)
'We zien het mooier dan ooit' (2013)
'Zoveel deze zomer' (2014)
'Nu waait de wind de warmte weg' (2015)
'Ik ben nu eenmaal hier' (2016)
'De poëziëclub en haar gedichten' kaarten (2017)
'Het moment waarop ik al terugverlang naar hier' (2017)

gedichten van Riccardo

Deal (Kent)

Bij verschillende pubs wapperen uitbundig
Engelse vlaggen, wit met een rood kruis,
en af en toe een 'Jolly Roger', de piratenvlag.

Hier wonen her en der nazaten van piraten,
smokkelaars, bandieten, éénbenige bedelaars,
hoeren en degenslikkers.
Ze dronken bier en zelfgestookte 'hard stuff'.
Water was ook toen al behoorlijk bedorven.
Zelfs kinderen dronken bier.
Het maakte je sterk voor wat komen ging.

Riccardo aan Trudy

Kinderen vinden dagelijks
schatten op het strand,
die ze - te hard rennend -
trots willen laten zien
aan liefhebbende vaders en moeders.
Ze vallen pijnlijk op het grindstrand
en huilen honderduit,
totdat ze zijn getroost.

Zo vonden wij ook schatten:
Liefde, pijn en troost
genoeg om verder te gaan.

Riccardo aan Frank

Ja! Natuurlijk: Fish and Chips (medium)
Driekwart kilo (te) zacht gebakken patat.
Genoeg voor een gemiddeld gezin.
Een stevige moot
in beslag gebakken kabeljauw,
naar wens aan te vullen met zout, azijn,
ketchup, majo en tartaarsaus.
voor een gifgroene kleur: 'mushy peas'

Je drinkt er hete thee bij
om het vet weg te spoelen uit je mond.
Heerlijk. . . ,
heel af en toe.

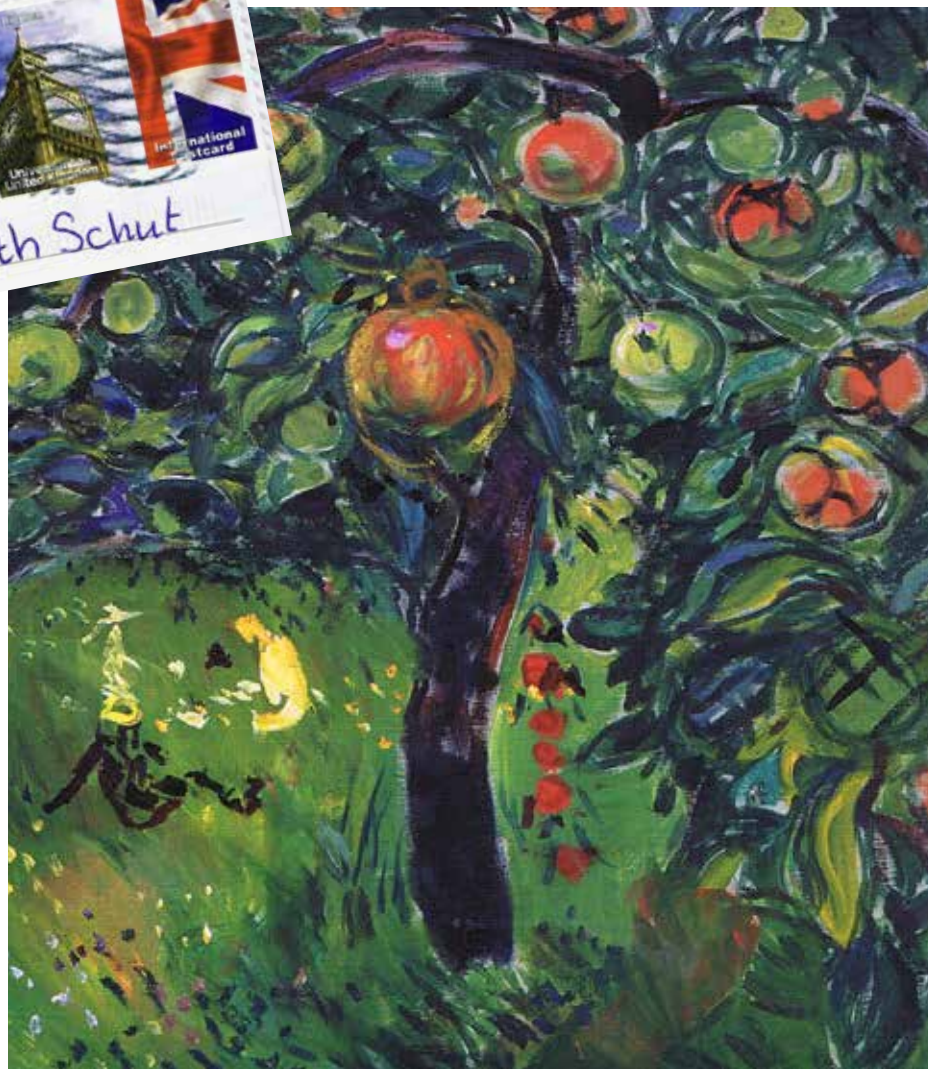
Riccardo aan Rion

Hier kun je de dood niet ontlopen
 Langs de zonnige boulevard
 een lange rij van meer dan honderd bankjes
 Op de houten rugleuningen
 één of twee namen
 en twee jaartallen.
 Afscheidsgroeten:
 'In loving memory'
 'We will never forget...'
 'Dogs Dick and Jack miss you as well'
 'Here they watched the sea'

Er is nog plaats voor meer bankjes,
 maar vroeger of later komt er een tweede rij.

Riccardo aan Judith

Niet onder de appelboom

Vanochtend meldde de radio
 dat eiken en beuken op uitsterven staan
 Andere bomen beter bestand
 tegen hitte en droogte
 zullen naar het noorden komen
 ze nemen er de tijd voor

Het land is bezig te herstellen
 van een lange, lome droogte
 Koolwitjes vlinders in de tuin
 Ze laten elkaar met rust
 wanneer zij nectar drinken
 Daarna dansen ze dwarrelend
 kort of lang met elkaar
 soms in een grote groepsdans
 Vlinders vierden alle dagen feest!

Jij zit in de zon
 leest in stilte een boek
 Obese mezen vliegen af en aan
 Ze hebben het hier goed
 Ik raap nog eens duizend walnoten
 Het is eigenlijk oneerlijk:
 Zoveel zaad zinloos verschoten
 Geen nieuwe boom groeit op

Riccardo aan Sandra

gedichten van Sandra

Elke dag zomer
Appels en peren
hangen verward
in hun boom

Elke dag Pasen
Walnoten verstopt
in het gras
zwart, blank, bloot,

Heerlijke halve weken
in de Betuwe

Heen en weer

Weggaan betekent ook
weer thuiskomen
hier en daar.

Sandra aan Riccardo

Smalle paadjes
en een tunnel van klimop
leiden naar de top
van de hoge klip

Wilde bloemen, wit,
geel en paars,
houden stand
in de straffe wind
De zon toont
zich bescheiden
in dit prachtige landschap

Het pad slingert verder,
op veilige afstand van de rand
Het is maar een kort moment van:
"kom eens kijken schat, hoe diep!"
naar een nieuwe aflevering
van 'Midsomer murders'

Sandra aan Judith

Zoveel
lijden, vriendschap,
succes, eenzaamheid
Zo
Zwaar
Zo
niet verder willen
lezen

Zo intens, bitter,
mooi, triest
Natte ogen
lezen het uit:
'Een klein leven'

Sandra aan Trudy

“Het maakt me niet uit wie er wint,
als het maar niet de Duitsers zijn...”,
aldus mijn lief.

We kraken salt and vinegar,
cheese and onions weg
en ook prawn cocktail,
drinken bier
om het weg te spoelen

Een oerkreet van mijn lief
De Duitsers ook weggespoeld!

Sandra aan Rion

Wanneer de zon net opkomt
praten de bankjes,
met hier en daar een kunstboeket,
met elkaar
over hun leven, de oorlog, of daarna
Dan zwijgen ze,
bieden rust en zeezicht
aan wandelaars
en zijn weer
in memoriam.

Sandra aan Frank

gedichten van Rion

Zoek je de stilte?
 Ga dan niet de natuur in
 maar een Frans dorp
 's middags om een uur of twee
 De luiken zijn gesloten
 Er is niemand op straat
 Behalve een verdwaalde gast
 in een Peugeot
 Soms hoor je vanachter een muur
 een kinderstemmetje uit een rubber zwembad.

Rion aan Riccardo

Moe van het wandelen
 Jij een flesje Leffe Blond
 Ik een glaasje Pinot Blanc
 Buiten onder de parasol
 De zon gaat onder
 Gerommel uit de keuken
 Jij kookt vanavond

Rion aan Trudy

We hadden boodschappen kunnen doen
 in een supermarkt
 We hadden geen drie euro hoeven betalen
 voor een zakje chips
 We hadden gevarieerd kunnen eten
 volgens de schijf van vijf
 We waren in vier uur weer thuis geweest
 in plaats van een hele dag onderweg
 We hebben een auto
 maar hij staat thuis.

Rion aan Frank

Kinderleed (1)

Je zult ze maar hebben als ouders:
kroegtijgers, die de hele middag
op het terras hangen
drinkend, rokend, pratend
Dan kun je als meisje van zes
toch niet anders, dan iedereen
voortdurend zeurend
aan de mouw trekken,
een hond achterna rennen
en een buurjongetje van vier pesten

Hoe zou ze trouwens
aan dat blauwe oog komen?

Rion aan Sandra

Kinderleed (2)

Op vakantie met mamma en haar vriend
Eten bij een pizzeria,
Met een paar autootjes over de tafel rijden
Mamma en haar vriend praten
Niemand om mee te spelen
De pizza is veel te groot
en de Fanta smaakt anders dan thuis.

Rion aan Judith

LAON

gedichten van Judith

Orvelte

In Orvelte staat de tijd stil
Boerderijtjes uit de twaalfde eeuw
grenzen aan even oude paden
Horeca draagt namen als:
'De Schapendrift'
en meisjes in nostalgische kledij
serveren Drentsche wafels
In Orvelte staat de tijd stil
Grijze bolletjes bewonderen de idylle
die ooit 'armoede' heette

Judith aan Sandra

Scharrelen

Jij loopt rond met een gieter
en bestudeert het gras
Ik knip een tak af
en kijk naar de appelboom
We harken een grindpad
en horen de vogels
Zo scharrelen we door de dag
tot ook die niet meer terugkomt

Judith aan Rion

Alles raast voorbij

Het is de verbazing als je terugdenkt aan alle eerste keren
Aan wat daarna
Aan wanneer met wie en waar
Aan hoelang geleden iets is dat gister leek
En de spiegel
Die steeds vaker bevestigt dat het zo is
Dat al die uren dagen weken maanden jaren
Al die inspanningen beloningen teleurstellingen
Al het lelijks, al het moois
Allemaal zo ooit was
Zo toen is
Dat ook nu verdwijnt
En nieuwe dingen oud voelen

Alles raast voorbij
Tot alles is uitgeraasd.

Judith aan Trudy

Uitzicht

Geen diepblauwe meren
of statige bergen
Geen rode rotsen
of kastelen
Dit jaar kijken we uit
op ruisende bomen
en een grasgroen weiland

Het is oh zo stil, dit beeld
en wonderbaarlijk geruststellend
Alsof het uiteindelijk
allemaal wel goed komt.

Judith aan Riccardo

De Maatschappij van Weldadigheid

(Opgericht in 1818 door Johannes van den Bosch)

Tweehonderd jaar geleden
kwamen ze hier
arme, bleke stadsneuzen:
kolonisten

Ze kregen een dak
Ze kregen grond
Ze kregen lucht, les, zorg
en kleur op hun wangen

Hun komst tekende het landschap
Huisjes verrezen
Scholen werden gebouwd
en de dokterswoning staat er nog
in volle glorie

Tweehonderd jaar nadat ze hier kwamen
horen J en ik in het museum
verhalen van nazaten
Op de lunchkaart zien we
de Weldadige Salade
het broodje Kolossale Kolonie
en een tosti die De Pauper heet

De geschiedenis uitgebaat
Wij hebben het goed

Judith aan Frank

gedichten van Trudy

Rommel en pracht

Vuilniszakken leunen tegen kokospalmen.
Oesters uitgestald naast een varkenskop.
Etensresten neergeworpen op de weg.

Mooi meisje helpt ons zonder armen.
De lotenverkoper ziet ons niet.
Zijn tanden en ogen strijden om het diepste bruin.

Vijftig jaar na 'Agent Orange'
besproeit de boer zijn gewassen
uitbundig met Monsanto's zoi.

Tempels, feest en karaoke
Ingetogenheid naast veel geschreeuw
Rommel en pracht zij aan zij.

Maar waar we ook komen, is er aandacht.
In dit land zijn we zeer welkom.
Er werd op ons gewacht.

Trudy aan Sandra

"Good morning Vietnam!"

Loden hitte, bonkend hoofd.
Lijf dat op ontploffen staat.
"Oh man, it's hot!"

Pap in de benen, blaffende beesten.
En wegen die onbegaanbaar zijn.
"Smile through the day!"

Elke tien kilometer een caphe, een phabo,
Soms een hu kien
En dan maar weer met helm en mondkap
"Vietnam has got me laughing." (soms)

Trudy aan Rion

Is dit mijn laatste fietsvakantie?

Van Madrid naar Lissabon was zwaar:
steil, stoffig en heet.

Van Parijs naar Maastricht was saai:
vlak, eentonig en onbewoond.

Op Sicilië was fietsen niet te doen:
banden, kuilen en killer cars.

De Mekong Delta overdrijft haar ongemakken
Vijftig kilometer brommerfile
Longproblemen door de smog
Wegen die in een rijstveld stoppen.

Misschien was dit mijn laatste fietsvakantie...

Trudy aan Frank

Tamarinde

Elke vakantie bemijmer ik mijn toekomst.
Deze keer start ik een tamarindekwekerij.
Enorm gezond, de pulp in de peul
Exotisch, culinair en goed te kweken.
Ook als knipplant, of in bonsai vorm.
Zoetzure dromen, die zorgen
voor een geweldige stoelgang.
Ik neem een boterhamzakje
met zaden mee naar huis.

Trudy aan Judith

Snap ik Zuid Vietnam?

De communisten doen hun best,
samen met Samsung en Heineken.
Er wordt weer Frans gesproken
en Engels (zelfs Amerikaans)

Karaoketorens, terrassen en een enkel toeristenoord
Bommenkraters en ontbladerde dorpen.

We zijn weer terug.

En, vreemd genoeg, sans rancune.

‘Hello, where are you from?’

‘From here, (stupid), about fourty years ago.’

(100% Hans) Trudy aan Riccardo

gedichten van Frank

Tibet leek me wel wat.
Door de bergen wandelen
met een gids en paard,
die me konden vertellen,
hoe het leven stond,
wat schoonheid is,
welk een panorama.

Maar thuis is genoeg
om door te reizen,
dus: "op de plaats, mars!"
en rust maar even.

Frank aan Trudy

Thuis blijven
om op te ruimen.
Alle informatie
weer op een rij:
CD's, DVD's en boeken;
waarom al deze zaken?

Ik wil teveel van alles.

Frank aan Sandra

Beste Trudy;

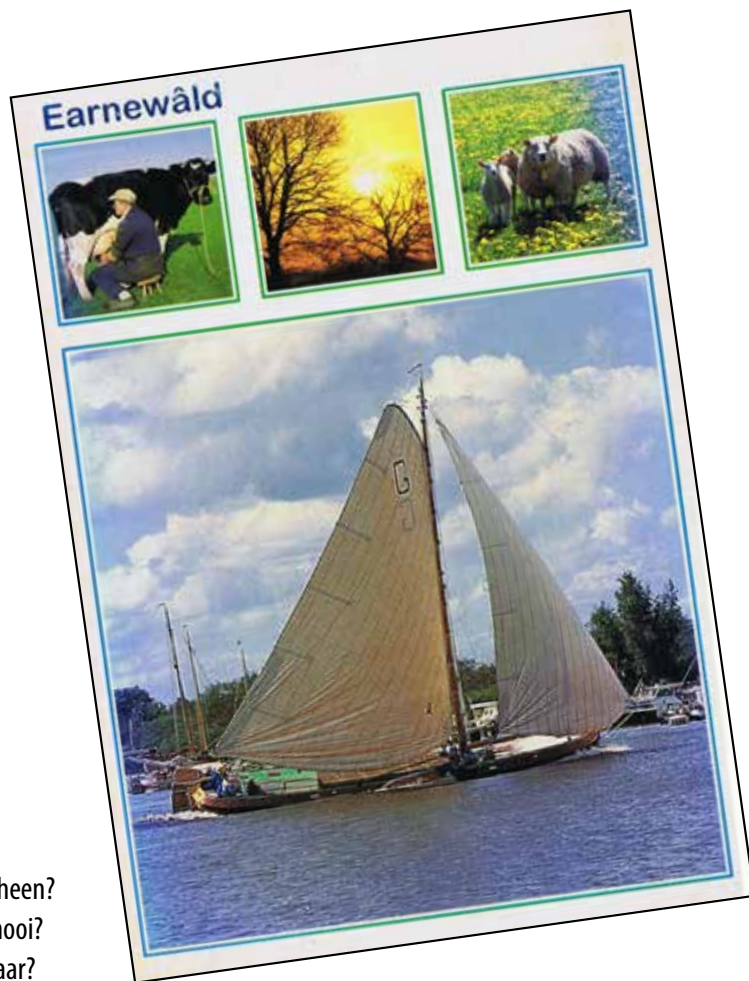
Tibet leek me wel wat
door de bergen wandelen
met een gids en paard
die me konden vertellen
hoe het leven stond,
wat schoonheid is
welk een panorama.

MAAR thuis is genoeg
om door te reizen
dus op de plaats
en rust maar even
g2. Frank

Een zomer om thuis te blijven
zaken aan te pakken
en wel vandaag.
Maar met dit weer
moet je toch fietsen,
de boel de boel laten
en wachten op regen,
om aan de slag te gaan.
Het moet er van komen
één dezer weken.

Frank aan Riccardo

Waar ben je heen?
Was het er mooi?
Wat zag je daar?
Ben je verbrand?

Nou... het was thuis.
De spullen opruimen
van maanden wachten
op wat ruimte.

Frank aan Judith

Tijd voor een gedicht,
maar op vakantie
ben ik niet.
Hooguit fietsen in de zon
en ruimen wat teveel is

Frank aan Rion

